

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **Základní organizace Českého zahrádkářského svazu, z. s. Rozkvět Míru**, sídlem Malšovice, P. O. BOX 7, Hradec Králové, zastoupený JUDr. Jirím Všetečkou, advokátem, sídlem Orlická 163, Hradec Králové, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, **za účasti: 1)** statutární město Hradec Králové, sídlem Československé armády 408, Hradec Králové, **2)** J. Š., zastoupená Ing. I. B. **3)** E. G., zastoupená Mgr. Ing. Bc. Petrem Molnárem, advokátem, sídlem Vrchlického 678/19, Hradec Králové, a **4)** Ing. J. K., týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. dubna 2019 č. j. KUKHK-1869/UP/2019/RS, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení 3) proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 8. dubna 2021 č. j. 30 A 78/2019 - 115,

t a k t o :

Kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení 3) **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím označeným v návěti žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 25. října 2018 sp. zn. MMHK/160714/2018 ST1/Mil o dodatečném povolení stavby „Zahrádkářská chata včetně vnějšího vedení elektro v Hradci Králové“ a pozemcích st. p. č. X a p. č. X v katastrálním území M. u H. K..

[2] Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) rozsudkem označeným v návěti obě uvedená rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[3] Osoba zúčastněná na řízení 3) (dále též „stěžovatelka“), která ve správním řízení vystupovala jako stavebník, podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Společně s kasační stížností též požádala o přiznání odkladného účinku. V důsledku výkonu rozhodnutí krajského soudu by totiž musela odstranit stavbu, na niž vynaložila přibližně 1,5 milionu Kč a značné množství vlastní práce a času. Stěžovatelka dále uvedla, že stavba nezpůsobuje újmu třetím osobám a přiznání odkladného účinku by nebylo v rozporu s veřejným zájmem.

[4] Účastníci řízení ani osoby zúčastněné na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřili.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soudu jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Nejvyšší správní soud připomíná, že „poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy” (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. prosince 2003 č. j. 7 A 115/2002 - 67, č. 760/2006 Sb. NSS). „Jde o institut výjimečný, který nemá být v řízeních před správními soudy pravidlem. [...] újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. července 2015 č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 25, a ze dne 16. června 2020 č. j. 8 Azs 339/2019 - 38, č. 4039/2020 Sb. NSS).

[8] V projednávané věci nelze stěžovatelce přisvědčit, že by pro ni jiné právní následky rozsudku krajského soudu znamenaly významnější újmu. Krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného a Magistrátu města Hradec Králové o dodatečném povolení stavby stěžovatelky a vrátil jim věc k dalšímu řízení. V důsledku rozhodnutí krajského soudu je tudíž Magistrát města Hradec Králové povinen znovu rozhodnout o žádosti stěžovatelky o dodatečné povolení stavby, a to v souladu se závazným právním názorem krajského soudu. I pokud by tuto žádost zamítl – k čemuž ho krajský soud výslovně nezavázal, neboť zrušil žalobou napadená rozhodnutí proto, že správní orgány nedostatečně odlišily zahrádkářské chaty od rekreačních chat – nebylo by bezprostředním následkem jeho rozhodnutí odstranění stavby stěžovatelky. Takový následek by mělo až navazující rozhodnutí o odstranění stavby, proti němuž, stejně jako proti případnému rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby, by se stěžovatelka mohla bránit u soudu a v tomto řízení rovněž žádat o přiznání odkladného účinku.

[9] Jelikož musejí být všechny podmínky vymezené v § 73 odst. 2 s. ř. s. splněny kumulativně, nezabýval se již Nejvyšší správní soud tím, zda by přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vznikla újma jiným osobám či důležitému veřejnému zájmu, a nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 2. června 2021

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu